

۲۰۱۷/۰۲/۱۱

زلمی کرزی

د وین زلمیانو په سیاسي تحریک کښي د اروا بناد آغا محمد کرزي فعاله ونډه

اروا بناد آغا محمد کرزی

آغا محمد د حاجی اختر محمد خان پوپلزی (سمیلزی) زوی د مخکوال عبدالحکیم خان لمسی د تاج محمد خان کړوسی او د حاجی دارا خان کوسی په ۱۳۰۲ ش کال د کندهار په کرز کي چه د ښار سهيلي خواته په پنځه کيلومتري کي پروت دی، زیریدلی دی. پلاریي متنفد، متدین او مخکوال و، د امانیه دورې د پغمان په لویه جرگه کي د کندهار د ښار لخوا د وکیل په توگه وټاکل سو. آغا محمد شپږ کلن و چی د خپلي عمه سره له کندهاره کابل ته راوستل سو او د نایب سالار مهر دل خان بارکزی په سر پرستی د نجات په لیسه کي شامل سو، او ورسته د خپل اکا حاجی خیر محمد خان پوپلزی چی په هغه وخت کي د سنا معین و په (بابای خودی) کي ژوند کاوه. د شهید محمد نادر شاه تر وژلو ورسته، محمد هاشم خان صدراعظم هر کال د نجات د لیسی څخه لایق او زیرک شاگردان ایستل، چی یو له هغو شاگردانو څخه آغا محمد و، د بکلوریا دوری زده کړی یی په یوولسم ټولگی کي نیمگړي پاتی سوی، د ځلمیتوب څخه د ادب او لیک خاوند و، د نهم ټولگی څخه یی د(کرزي) په نامه د کابل په اخبارو مقالې خپریدلی، لومړی مقاله یی د افلاطون په باره کي وه. نوموړی سم دلایسه کندهار ته ولاړ او په یو لړ رسمی او غیر رسمی چاروبی پیل وکړ لکه: تعاونی ډیپو احصانیه او هم یی د مطبوعات سره قلمی همکاري درلوده.

د هاشم خان تر استیغفا وروسته د شاه محمود خان د صدارت وار راغی، په دغه وخت کي د دموکراسی انگازی په هیواد کي خپري سوی. ملت یو دموکرات صدر اعظم وباله، د وین زلمیانو د گوند د جوړښت د مخه په کندهار کي منور او روښان فکره ځوانان ستوالی درلود، نو ژر تر ژره په کندهار کي د وین ځلمیانو تحریک (۱۳۲۵ه ش) جوړ او په خپل فعالیت او سیاسي کار یی پیل وکړ. په حقیقت کي د وین ځلمیانو تحریک او نهضت یو ولسي خوځښت و چی د دموکراتیکو آزادیو د لاس ته راوړلو له کبله د هیواد منورینو ځلمیانو رامینځ ته کړ. په دغه وخت کي چی گوند مینځ ته راځي په کندهار کي ملی او ولسي روښان فکرانو، ځوانانو کار کړی و، لومړی پور مشران وه او دوهم پور نسبتاً ځوانان او د فعالیت ونډه یی زیاته وه او د کشرانو په ردیف کي شامل وه، چی یو هم د سمسور او شین کرز اوسیدونکي لیکوال او ادیب آغا محمد و چی لومړي ځل د کندهار په روښان فکری، ادب او لیکوالی کي یو روښانه ستوری وځلید. ده به د خپل فعالیت او تبلیغ په برخه کي کله کله د لیکوالو او شاعرانو غونډي جوړولی او د گوند کړنلاره (مرامنامه) یی تشریح کوله، دوي به اکثره گوندي پریکړي په کورو کي کولی او دوهم پور ځلمیانو ته یی اوامر صادرول او دوی به د پریکړو په لار ښوونه فعالیت کاوه. د وین ځلمیانو نشریه د(انگار) اخبار و، چی اروا بناد فیض محمد انگار په خپله ځانگړی پانگه خپراوه، د وین ځلمیانو د اندونو استاذیتوب یی کاوه، دغه اخبار په ۱۳۲۹ ه. ش کال کي په خپرونو پیل وکړ او ۱۳۳۰ کال کي مصادره سو.

کندهاري وین ځلمیانو په ناستون(مجلس) کي پریکړه وکړه چی کرزي دي د انگار سره مرسته وکړی. نو هغه و چی دی کابل ته راغی او د اخبار په نشر، ویش او ترتیب کي یی مرسته کوله، کوم وخت چی اخبار د کورنیو چارو وزارت له خوا مصادره سو د ده کتابونه، د خوب بستره او گسترتر یو ځای پولیسو یوړل. د وین ځلمیانو موخه او مرام د یوه ملی ښوونځی پرانیستل هم و، نوموړي چمتو و چی د ښوونځی د ښوونکي دنده په رضا کارانه توگه په غاړه واخلي، پاته دي نه وي چه وین ځلمیانو پښتونستان هم تانیدا وه ځکه په خپله وین

د پاڼو شمیره: له ۱ تر ۵

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پاڼوالی د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په څیر و لولئ

خلميان سوچه افغانان وه د دوی په اند پښتونستان يی د پښتنو حق باله ځکه دوی معتقد وه چی د پښتنو دغه سپیڅلی مرام باید د پښتني ولس په سوله بيزه مبارزه کې تر لاسه سي. نو د دی موضوع په اړوند د ښار مخورو او منورينو د ښاروالی په تالار کې پرمینه غونډه جوړه کړی وه. کرزی د وینې خلميانو په استازیتوب جذابه وینا وکړه. نوموړی د دغه وینا څخه وروسته د کندهار په ټولنه کې د (کرزی) په نوم زیات شهرت وموند.

په ۱۳۳۱ شمسی کال کې حکومت وینې خلميان بنديان کړل، لومړی ډله د کابل په دهمزنگ کې او څو کسان يی د کندهار په فرقه کې بنديان کړل. په دغه مهال کې د کندهار نایب الحکومه عبدالغنی خان قلعه بیگی گردیزی ؤ، چی د خلميانو څخه يی بد راتله، د ده په امر دوه عسکر د کرزی د نیولو لپاره کرز ته راغلل مگر د ده مشرورور حاکم خدایدادخان کرزی خپل ورورژر تر ژره کابل ته ولپړی ځکه ده عسکرې نه وه کړی، شاقه هم ؤ، نوسم دستې يی د کابل د سپاه سنگ په غنډ کې دوه کاله د عسکرې مکلفیت تیر کړ. نو په همدی توگه د حکومت له نظر څخه نیهام سو د بندیتوب څخه يی خلاصون وموند.

ارواښاد محمد عالم بخرگی په خپل کتاب (وینې خلميانو) کې کارې: د اساسی قانون د ۳۲ مادې په استناد د کندهار منور ځوانان د لمړی ځل لپاره د ټولنیزو گټو په خاطر د ښاغلی آغا محمد خان کرزی کور کې یوه غونډه کوي، البته په وروستنیو کلنو کې دا ټولنه د ثور پر ۲۰ / ۱۳۴۴ ش جوړه سوه لوستونکي دي د کرزی د گوندی فعالیتونو په باره کې د بخر کې صاحب کتاب وگوري.

اروا ښاد غبار په خپل دویم ټوک کتاب کې (افغانستان در مسیر تاریخ) د وینې خلميانو د مؤسسونو په ډله کې د آقا محمد کرزی نوم یاد کړی دی.

د ماموریت پیل:

ارواښاد د ترخیص د اخیستلو وروسته په پښتو ټولنه کې د مسلکي غړي په توگه رسمي دنده پیل کړه. څو میاشتي يی هوری د ادبیاتو او ژبی په څانگه کې کار وکړ، په دغه وخت کې د مطبوعاتو مستقل رئیس اروا ښاد سید قاسم رشتیا ؤ. رشتیا د ده دوست او آشنا يی ؤ، په ۱۳۳۳ کال يی د کندهار د مطبوعاتو د مرستیال په توگه مقرر کړ، په ۱۳۳۷ کال د گرشک د اعلی حکومت د مطبوعاتو مدیر او د هلمند د جریدی چلوونکي وټاکل سو. څو میاشتي د نهر سراج سر پرست ولسوال ؤ، همدا رنگه د هلمند د ولسوالیو دغتمو د ویش د کمیټې رئیس هم ؤ، د اکابرو کورس ته يی لیکل او لوستل هم ورزده کول. دغه خبره هم د یادولو وړ ده چی نوموړی د ښځو په لوڅ مخی او نهضت کې د یو مترقی او روښان فکر لیکوال په توگه فعاله ونډه اخیستی او تل به يی تبلیغات کول، په ۱۳۳۷ کال په طلوع افغان کې د نهضت پیلامه او د الجزایر قربانی تر سر لیک لاندی په زړه پوری مقالې وکښلې چه د کندهار ښاریانو يی تود هرکلی وکړ، د ښځو د نهضت له پروگرام سره يی پوره همناوی درلوده.

په ۱۳۳۹ کال په کندهار کې د مطبوعاتو عمومی مدیر او د طلوع افغان د ورځپاڼی او د کندهار مجلی مسوول چلوونکي و. دا ټولو ته جوته ده چی د ده د مطبوعاتو دوره یوه مترقی او ځلانده دوره وه، د کندهار د مطبوعاتو او صحافت په تاریخ کې ځانگړی ځای لري. هره ورځ يی پر ورځینو مسایلو سر مقالې کښله، حتی کله کله يی په زوروتوب په طلوع افغان کې پر حکومتی چارواکو او اداری فساد نیوکېزی (انتقادی) مقالې کښلې او په هره مقاله او غونډه کې يی ځانین، خیانت، ارتجاع او استبداد په زغرده غندی، د کندهار خلک يی په تیره بیا د معارف شاگردان لیکوالی ته هڅول، ځنی وختونوی په مطبوعاتو کې مشاعره جوړوله نو په همدی لامل حکومت په مطبوعاتو او تبلیغاتو کې د ده په سته والی خوښ نه وو (تاسی کولای سی چی د طلوع افغان ایشیف مطالعه کړي).

کرزی تل د کندهار په تاریخی، ملی او رسمی ورځو کې پر سټیج باندی ولس او خلکو ته ویناوي او تقریرونه کول. همدا شان د پښتونستان د جشن په ورځو کې په کندهار او کابل کې په ډیرو جذباتو شعرونه ویل، د کندهار په حکومتی هوټل کې د پښتونستان د جشن په ورځ د باندنیو چارو وزارت، ډیپلومات ارواښاد نادر جان ایوبی راته وویل: «نن کرزی صاحب شهرنو ولرزوه» په دغه ناسته کې استاد انور نومیالی هم وویل: «کرزی صاحب چی پر خبرو راسی ښه وینا کوی. ۱۳۴۷».

په ۱۳۴۱ ش کال کې کوم وخت چې عبوری حکومت منځ ته راغی، داکتر یوسف خان صدراعظم کندهار ته تشریف راوړ د ښاروال لخوا د ارغنداب د مرغان د سردی په باغ کې میلمستیا ترتیب سوئ وه، ارواښاد کرزی د کندهار په استازیتوب وینا وکړه. ده وویل: «مور متوازن معارف غواړو» چی په پایله کې دوه تحصیلي بورسونه کندهار ته ورکړه سوه او څه موده ورسته په کندهار کې ښوونتون (دارالمعلمین) وپرانستیل سو. صدراعظم، کرزی پر مخ مچ

د پاڼو شمیره: له ۲ تر ۵

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې ښی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

کراو وي ويل چي: «ما فکر نه کاوه چی په کندهار کي به دغسي زېده تعليم يافته شخصيتونه وي» بيایي ده ته د ولايت مقام وړانديز وکړ خو ده ونه منل.

په ۱۳۴۲ کال کي د احمد شاه بابا په لیسې کي د ښوونکي د ورځي په مناسبت وينا وکړه، د پوهني مدير عبدالغفور وياند ورته ويل: ټول ويندويان دي مات کړل. په ۱۳۴۳ کال کي د کندهار ولس او مامورين د نوي اساسي قانون د تشریح په مناسبت د جشن په سيمه کي راغونډ سوی وه، کرزی د اساسي قانون په باره کي وينا وکړه. اروا ښاد انگار په غبرکي ونيو او وی ويل: بيشکه چي وپښ ځلمی یی وپاردي پرتا وي، او بيایي دکندهار په مجله کي (دقانون احترام) تر سر ليک لاندی اورده مقاله وکښله. په ۱۳۵۲ کال د کابل د شهرنو په پارک کي ښاغلی ځلمی بارک راته وويل: د هرات د دولسم ټولگی شاگردان او ښوونکي کندهار ته په سير علمی راغلی وه، کرزی د مطبوعاتو په کتابتون کي په فردوسی فارسی وينا وکړه. مدام يي وينا او خطابه بيله ليک او کاغذ څخه کوله، د وينا مطلب یی روښانه بيانول، د وينا کولو پر وخت يي متانت، خونسردی او پراخه سينه درلوده خو کله کله شور او احساسات هم په گد وه.

بله سوکالو (موضوع) چی د يادولو وړ ده هغه دا ده چی ارواښاد په ۱۳۴۴ د ولسي جرگي لپاره په ارغسان کي ځان نوماند (کانديد) کړی وه د نوماندانو لست او نومونه کابل ته ليزل سوی وو څو مطلوب او نا مطلوب کسان سره چان کړی. د ټا کنوڅخه دوي مياشتی وروسته د کندهار والی محمد صديق خان وويل: حکومت نه غوښتل چي آغا محمد کرزی وکېل سي ځکه دی د وپښ ځلميانو سياسي سابقه لري. د جشن وخت وه، ده غوښتل چی د محصلينو په کمپ کي وينا وکړی مگر حکومتی چارواکو د وينا اجازه ور نکړه نوموړی د محصلينو څخه و غوښتل چی زه ستیچ ته درځم خبری کوم، د محصلينو په هرکلي سره یی جذابه او انقلابی وينا وکړه. د وينا مهم ټکي امانیه دوره، او د مشروطه غوښتونکو مبارزه او د دوی سرښندنی وي، بيا محصلينو دی پر اوړو واخيست، ښايی دغه وينا او دغه شپه به د ځينو کسانو په ياد وي له دغه وينا څخه وروسته اووه مياشتي په کور کي ناست وو.

ورپسې په دی لړکي کله چي شهيد محمد هاشم ميوند وال صدراعظم سو، مترقی دموکرات جمعيت او وپښ ځلميانو ايتلاف وکړ. ميوند وال ده ته په کابل کي د مقام وړانديز وکړ خو ده بياهم و نه منل، مگر د کندهار د قبايلو د لوی مدير په توگه مقرر سو. په ۱۳۴۷ کال ارواښاد پوهاند رشاد کندهارته تشریف راوړی و. دغه ناستون زموږ په کور کي جوړ سوی وو، کرزی د خپلو دلایلو په ويلو سره د څو کندهاری ملگرو سره يو ځای د دغه ايتلاف يعنی (مساوات) څخه ووت په ۱۳۴۸ کال په کابل کي د قبايلو مستقل رياست د تبليغاتو عمومی مدير سو چی د نورو خپرونو او فرهنگي چاروپه اړخ کي یی هر کال د (خپلواکی تړون) په نامه کتاب تأليف کاوه .

اروا ښاد يوسف ويران د کندهار په مجله کي کار ي:

آغا محمد کرزی که څه هم شاعر نه دی لیکن شاعرانه او عشقی تابلوگاني ترسیم او لیکلای سي، د شاعرانو ډیر آثار او نازک خيالونه يي په ياد دي چی د دوستانو او آشنايانو په محفل کي یی په يو عالم مستی او جذباتوسره وايي. د ده داستوگنی ځای (کرز) دی چی هلته به طبعاً د کلیوالو، بزگرانو او باغوانانو سره محشوراو بيایي ښاری ژوند او د ولس د هر پور سره اړیکي اوشناخت لري. نو دا ويلاي سو چی کرزی په دي قوم کي د هر چا په ژبه پوهیږي او هم د هر چا په طبیعت او سويي سره سم په مجلس بلد دی. ټولنيز ژوند او د خلکو مناسباتو ته په ډیره زیرکي گوري او ورته حساس دی. ښي او بدې خواوي يي تل تر تاثیر لاندی نیسی او په پایله کي په لږ وخت کي د خوښی او خفقان هیښمی پر راځی. خندا یی همیشه په صحبت گده ده، نوگواکي يو خوش صحبتته سری دی. په عین حال کي ډیر موقر، سورو سپین اوسنگین ځوان دی کله چی څوک ورسره وپیژنی نو هغه به دا خبره ډیر ژر درک کړی چی کرزی یو قدر دان، دردمند او د وطن پر هرڅه مین شخصیت دی.

ډاکتر سيد خليل هاشمیان په آيينه افغانستان مجله کي کار ي :

«ارواښاد کرزی په خپلو ویناو او خبرو کي د ملیگرایي اصولو څخه کار اخیست او په مجلسونو کي یی تل بحثونه او خبری یی د وطن پالنی پر پرنسیپونو ولاړی وي. خپلی ویناو یی د شعرونو په ویلو پیل کولی، بلیغ نطق او ادیب و، نوموړی تل علمی، تاریخی، ادبی او فلسفی آثار لوستل، د افغانستان په تاریخ، فرهنگ، ادب، انسایو او د پښتو ادبیاتو په تاریخ کي یی مطالعه درلوده. او هم په هندوستان کي یی د پښتنو د بادشاهی او فرهنگي غنا په باره کي په زړه پوری معلومات درلودل. مغزی د عربي، فارسي او پښتو لغتونو قاموس وو. په لیکنو کي یی الفاظ مرتب او سره اوډل، نثری سلاست او خورتوب درلود او پښتو بوب (سوچه) کلمات یی کښل. د خپلي مورنی ژبي پښتو سربیره یی دری، عربي او المانی ژبي زده وي.»

کرزی په شاهي رژیم کي د پوهنی وزیر ډاکتر علی احمد خان پوپل ته د کندهار لپاره د پوهنتون وړانديز کړی دي

د پاڼو شمیره: له ۳ تر ۵

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په څیر و لولی

حتی د ولسي جرگي کندهاري وکېلانو ته يې وويل: تاسی سلطنتی مقام ته د پوهنتون وړانديز وکړي. نوموړی د لومړی مشروطی د زړور او فعال غړي بابا عبدالعزیز خان الکوزی د افکارو غورځونکي (پيرو) و. دده د افکارو او معلوماتو څخه يې په خپلو مقالو او ویناوو کې استفاده کوله. ده به د مطبوعاتو په کتابتون کې د غیرت چغه ورته لوستله بابا جان به ژړل. ۱۳۴۱ش نوموړی پر افغانستان مين وو، تل به يې دغه بيتونه له ځانه سره زمزمه کول.

د هغو رنگونه سره لکه غاتول دي **هغه زړونه چې مين سي په عالم کي**
ثبت است در جريده ای عالم دوام ما **هرگز نميرد آنکه دلش زنده شد به عشق**

په ۱۳۵۷ کال کرزی د سرحداتو د وزارت د اداری رئیس او سر پرست معین په توگه رسمي ماموریت درلود مگر د حفیظ الله امین په واک کې يې رسمي دنده پرېښوده او په کور کې کښیناست. خو کله چې روسانو پر افغانستان يرغل وکړ د سرحداتو وزير فیض محمد له ده څخه وغوښتل چه د وزارت د مشاور په توگه همکاري وکړی، کرزی په غبرگون کې ورته وويل: «تر څو چی د روسانو سور لښکر په افغانستان کې وي يوه امضاً هم نه کوم، څو ورځ په ورځ د هیواد اوضاع او حالات مخ پر وړانښت او خړپړتیاوه. تپاند د کندهار له لاری پاکستان ته کډوال سوو او هوری يې د افغانانو په غونډو کې گډون کاوه. د کویتي په شال دره کې يوه دوست راته وويل: په کویته کې کرزی یوازني مهاجر دی چی راشن نه لری، ده به ويل: «ماته دا ننگ او عار دی چی زه پنجابیانو ته د راشن لپاره کچکول په لاس ودرېزم.»

۱۹۸۴ میلادی کال امریکا ته کډوال سوو او د نیویارک څخه کلفورنیا ته ولاړ او هوری يې د خپلو مهاجرو هیواد والو او ملی گرایانو سره په سیاسي، کلتوری، او ټولنیزو فعالیتونو پیل وکړ. په خیاباني لاریون، میتونو او کنفرانسونو کې يې گډون کاوه او وینا وی یې کولې. د افغانستان د ملی وحدت غورځنگ په تاسیس کې د نوښتگر په توگه فعاله ونډه درلوده، چې بیا د مؤسسانو د ټولټون (مجمع) لخوا په ټاکنو کې د دغه غورځنگ د دارالانشاء او سیاسي کمیټي په غړیتوب هم ومنل سو، د کانکور د په ښار کې د رادیو وطن مؤسس هم و. بناغلی سراج وهاج (شاهین) د ملی وحدت په اخبار کې کاري:

«د هیواد د ملی شخصیت آغا محمد کرزي مړینه د دوستانو او مطبوعاتیانو د علمی او سیاسی ډلو د ویر او خواشني سبب وگرځید. کرزی د یوه هیواد پال عالم په توگه د هیواد سرلوري او پرمختگونه تل د ده تر نظر لاندی وه، په اکثر و ملی اوسپاسی نهضتونو کې فعاله ونډه درلوده. په هر ناستون کې یې ناست کسان په خوړو او جذابو خبرو راجلبول.»

ارواښاد سربیره پر دغه چې د ویاړه ډکه مطبوعاتی سابقه درلوده، د هیواد پیاوړی عالم او د نامتو شخصیتونو څخه شمیرل کېدی. د مهربانی، قدردانی او د خلکو سره د ښه چلند له کبله توانیدلی و چی افغان روښان فکره په خپل ځان را ټول کړی.

په پردیسی کې يې هم د وطن پرالمیو (غمیزو) ژړل، او د ژوند تر پایه د افغانستان د مسایلو په اړوند په غونډو کې برخمن وو او په دی توگه يې خپل د وطن درد، خواروړي او درناوی خپلو خلکو ته وړاندې کاوه. وفا جریده د پېښور خپرونه کاري:

کرزی د ملی او مترقی اندود (تفکر) خاوند و، له وطني او ملي مسایلو سره يې مینه درلوده او په هیواد کې يې روان غورځنگونه په خوب او علاقه څارل. د ځوانو لیکوالو او شاعرانو یو ښه هڅونکي وو، له افغان ځوانانو به چې د چا کتاب چاپ سو او یا به يې ښه مقاله لیکلي وه، کله چی به کرزی ولید نوبه یې شاباسي ورته وایه او په نرمو او پستو خبرو به يې نورکار او د فرهنگ چوپړ ته هڅاوه.

کرزی له خپلو همزولو او له ځان مشرانو، فرهنگیانو، شاعرانو او لیکوالو ته په درنه سترگه کتل او درناوی به يې ورته کاوه، نوموړی په هیواد کې د پوهني د متوازي پر مختیا او پراختیا ډیر لیاوال وو، د ښځو د حقوقو او په ټولنه کې د هغوي د فعالانه ونډې اخیستلو ټنگ ملاتړی وو، ده ښوونه او روزنه، فرهنگ او تمدن د افغانی ټولني د پر مختیا لپاره اړین او مهم بلل.

آغا محمد د افغانی ټولني د پوهنوالو، لیکوالو، شاعرانو او روښان فکرانو سره دوستی او راشه درشه در لوده، لوی استاد علامه حبیبي کندهار ته تشریف راوړی وو، کرزی په کور کې میلستیا کړی وه، علامه ده ته وویل چی: هره ورځ طلوع افغان ته سرمقاله لیکي، ستا د مغز چینی لانه دي وچي سوی.

د ماموریت په دیرش کلنه موده کې يې چلښت او گوزاره د خپلو مامورینو او همکارانو سره شریفانه وه، صادق او پاک نفس مامور و، د لویو آمرانو سره يې په زغمه کار کاوه، دهیچا څخه يې اسره (طمع) نه درلوده، په تنگسه کې

د پاڼو شمیره: له ۴ تر ۵

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

بي تاب درلود. د كندهار په مطبوعاتو كې يې مستعار نوم (ارمانجن) وو. د ليرد (هجرت) د مخه يې عزم كړی و چې «پښتانه د تاريخ په اوږدو كې» تر سرليک لاندې كتاب وكاري، په دغه باره كې يې د خپل اديب او شاعر ملگری فاضل خادم سره خبرې كړی وې له بده شامته د روسانو يلغار اوناورين راغی. په ۲۰۱۲ كال كې له كانادا څخه د شهيد ميرزا مهدي خان زوی ليكوال او مبارز ارواښاد آصف آهنګ په تلفن كې راته وويل:

«هغه وخت چې كرزې د انگار د اخبار سره كومك كاوه، په كابل كې زموږ په سياسي او ادبي مجلسونو كې يو روښان فكر، پياوړی ليكوال او ښكلي ځوان وو. په ښو درې ادبياتو، به يې خبرې پيل كړی.» نوموړی زياته كړه، آغا محمد جان د ارواښاد داکتر عبدالرحمان محمودی ټينګ سياسي ملگری وو. نوموړی دامريکا دكليفورنيا په كانګورد ښار كې د (۷۷) كالو په منګ (عمر) د گوزن په نا روغی ومړ او هورې ښخ سو. (۱۳۷۷ش—۱۹۹۹م)

ارمانجن به هميشه د حال په ژبه د ضمير آواز داسی اوڅار كاوه.

بهار بود و توبودی و عشق بود و امید بهار رفت و تورفتی و هر چه بود گذشت

خدايه څه سول هغه ښکلی ښکلی خلک
په ظاهر په باطن سپين سپيڅلي خلک
هيڅ خدا مي د دی خلگو سره نه سي
ژروي مي هغه تللي تللي خلک
خبر نه يم چی وکومي خواته لارل
ليده نه سي هغه ما ليدلي خلک

(رحمان بابا)

دشیرازه او سوکاله هیواد په هیله

په درنښت ځلمی کرزی

د پاڼو شمیره: له ۵ تر ۵

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنيزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ